

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

1572
ເລກທີ /ກວຕ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 27 NOV 2020

ຂໍ້ຕົກລົງ
ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການວັດແທກ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ, ລົງວັນທີ 13 ທັນວາ 2013;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ສະບັບເລກທີ 314/ນຍ, ລົງວັນທີ 29 ກັນຍາ 2017;
- ອີງຕາມ ຫນັງສືສະເໜີຂອງກົມມາດຕະຖານ ແລະ ວັດແທກ ສະບັບເລກທີ 2063/ກວຕ.ກມວ, ລົງວັນທີ 24 ກັນຍາ 2020.

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ຕົກລົງ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ, ກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃນການ ຊື້-ຂາຍ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ປອດໄພ, ມີຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບຫຼັກການກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ລະຫວ່າງບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຜິດພ້ອງຄຸນລັກສະນະ, ຂະໜາດ, ນ້ຳໜັກ, ມວນສານ ແລະ ບໍລິມາດ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສະຫຼາກຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.

ມາດຕາ 2 ການຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່

ການຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ແມ່ນການຕິດຕາມ, ກວດກາ, ກວດສອບ ແລະ ຍິ່ງຍືນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ຖືກບັນຈຸໃນພາຊະນະ ຫຼື ສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່ໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງມີການບົ່ງບອກເຖິງຄຸນລັກສະນະ ແລະ ລະບຸປະລິມານສິນຄ້າໄວ້

ໃນສະຫຼາກທີ່ໄດ້ຮັບ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຮັບການຍິ່ງຍິນກາໝາຍສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ກ່ອນຈະວາງຈຳໜ່າຍ. ປະລິມານສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງໄດ້ໃນເມື່ອບໍ່ມີການເປີດ ຫຼື ດັດແກ້ສິ່ງທຸ້ມຫໍ່ນັ້ນ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່** ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນພາຊະນະທຸ້ມຫໍ່;
2. **ສັນຍາລັກ L** ໝາຍເຖິງ ກາໝາຍສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ຂອງ ສປປ ລາວ;
3. **ປະລິມານກຳນົດ (Qnom)** ໝາຍເຖິງ ປະລິມານທີ່ສະແດງໃນສະຫຼາກຂອງສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ທີ່ລະບຸເປັນຫົວໜ່ວຍວັດແທກ ເຊັ່ນ: ຂະໜາດ, ບໍລິມາດ, ນ້ຳໜັກ, ຈຳນວນ, ມວນສານ;
4. **ປະລິມານຕົວຈິງ (Qi)** ໝາຍເຖິງ ປະລິມານທີ່ໄດ້ຈາກການກວດສອບຕົວຈິງ;
5. **ຊຸດສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ (Lot)** ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ທີ່ບັນຈຸໃນພາຊະນະທຸ້ມຫໍ່ທີ່ມີຂະໜາດ, ຊື່ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ຜະລິດອອກໃນໄລຍະເວລາດຽວກັນ;
6. **ຈຳນວນຊຸດການຜະລິດ (N)** ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ໃນຊຸດສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນພື້ນຖານໃນການກວດສອບ;
7. **ຈຳນວນຕົວຢ່າງກວດສອບ (n)** ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າຈາກການສຸມກວດຂອງຈຳນວນຊຸດການຜະລິດ;
8. **ການສຸມ** ໝາຍເຖິງ ການເກັບຕົວຢ່າງຂອງສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ຕາມວິທີການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງທີ 05 ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ II ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
9. **ຄ່າຜິດພາດອະນຸຍາດ (T)** ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ທີ່ສາມາດຍອມຮັບຄ່າຜິດພາດ ລະຫວ່າງປະລິມານກຳນົດ ແລະ ປະລິມານຕົວຈິງ;
10. **ການທຸ້ມຫໍ່ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ** ໝາຍເຖິງ ການທຸ້ມຫໍ່ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ ເຊັ່ນ: ມີຄ່າຜິດພາດຫຼາຍກວ່າຄ່າອະນຸຍາດ (T) ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງທີ 01 ໃນມາດຕາ 06 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
11. **ສະຫຼາກ (label)** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ຂຽນ, ຝິມ ຫຼື ສິ່ງທີ່ສະແດງດ້ວຍຮູບພາບທີ່ແປະໃສ່, ຕິດໃສ່, ຫຼໍ່ໃສ່, ບ້າເປັນຮູບໃສ່, ປະກອບມາພ້ອມສິ່ງທຸ້ມຫໍ່ທີ່ບັນຈຸສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ໃດໜຶ່ງ ເພື່ອເປັນການໂຄສະນາຢັ້ງຢືນ, ການປິ່ງບອກ ຫຼື ການໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ສິ່ງທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນສິ່ງທຸ້ມຫໍ່;
12. **ວັດສະດຸທຸ້ມຫໍ່** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ພາຊະນະບັນຈຸສິ່ງທຸ້ມຫໍ່;
13. **ຈຳນວນຕົວຢ່າງບໍ່ສອດຄ່ອງທີ່ຍອມຮັບໄດ້** ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນຕົວຢ່າງຂອງສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ທີ່ກວດສອບແລ້ວມີຄ່າຜິດພາດຫຼຸດ ຫຼື ເກີນຂອບເຂດອະນຸຍາດທີ່ຍອມຮັບ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນເກີນຂອບເຂດອະນຸຍາດຕໍ່າສຸດ;
14. **ຄ່າສະເລ່ຍທັງໝົດ** ໝາຍເຖິງ ປະລິມານຕົວຈິງສະເລ່ຍຂອງຈຳນວນສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ທີ່ເອົາມາຈາກຜະລິດຕະພັນທີ່ນຳມາກວດສອບ;
15. **ເຈົ້າໜ້າທີ່** ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່;
16. **ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່.

ມາດຕາ 4 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການ ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທຸກປະເພດ ຕາມລາຍການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ການກຳນົດປະລິມານ ຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່

ມາດຕາ 5 ການກຳນົດປະລິມານ ຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່

ການກຳນົດປະລິມານຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ເປັນຂະໜາດຕ້ອງລະບຸເປັນຄວາມຍາວ;
2. ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ເປັນທາດແຂງ, ເຄິ່ງແຂງ, ອາຍແກັສ ຊຶ່ງລວມມີທັງທາດແຂງ ແລະ ທາດແຫຼວ ປະສົມກັນ ຕ້ອງລະບຸເປັນນ້ຳໜັກ;
3. ປະລິມານສິນຄ້າທີ່ເປັນສະເປຕ້ອງໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ເປັນນ້ຳໜັກ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍບໍລິມາດ;
4. ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ເປັນທາດແຫຼວຕ້ອງລະບຸເປັນບໍລິມາດ;
5. ປະລິມານກຳນົດຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ມີປະລິມານຕົວຈິງນ້ອຍກວ່າ 05 ກຼາມ (5g) ຫຼື 05 ມິນລິລິດ (5ml) ຫຼື 05 ມິນລິແມັດ (5mm) ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງລະບຸຄ່າປະລິມານຄ່າກຳນົດໃນສະຫຼາກຫຸ້ມຫໍ່, ແຕ່ຖ້າຫາກຕ້ອງການແມ່ນໃຫ້ໃສ່ຄ່າສະເລ່ຍຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທັງໝົດຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ເທົ່າກັບປະລິມານຄ່າກຳນົດ;
6. ປະລິມານຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ໃດໜຶ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍຫົວໜ່ວຍ ຕ້ອງໄດ້ສະແດງເປັນຕົວເລກຖ້ວນ ຊຶ່ງລະບຸເປັນປະລິມານ ຫຼື ຫົວໜ່ວຍນ້ຳໜັກ;
7. ໃນກໍລະນີສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ໃຫຍ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍຫົບຫໍ່ນ້ອຍ ທີ່ບັນຈຸຫຼາຍອັນຕ້ອງໄດ້ລະບຸລາຍລະອຽດໄວ້ຢູ່ໃນສະຫຼາກຫຸ້ມຫໍ່;
8. ການກຳນົດຫົວໜ່ວຍຂອງປະລິມານແມ່ນຂຶ້ນກັບປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງປະລິມານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ລະອຽດໃນຕາຕະລາງທີ 01 ດັ່ງນີ້:

ຕາຕະລາງທີ 1. ການກຳນົດຫົວໜ່ວຍ

ປະເພດການວັດແທກ	ບັນຈຸ	ຫົວໜ່ວຍ
ບໍລິມາດ	ບັນຈຸ < 1000 ml	ml ຫຼື cl
	1000 ml ≤ ບັນຈຸ	ລິດ l
ນ້ຳໜັກ	ບັນຈຸ < 1 mg	mg
	1 g ≤ ບັນຈຸ < 1000 g	g
	1000 g ≤ ບັນຈຸ	kg

ຂະໜາດ	$\text{ບັນຈຸ} < 1 \text{ mm}$ $1 \text{ mm} \leq \text{ບັນຈຸ} < 100 \text{ cm}$ $100 \text{ cm} \leq \text{ບັນຈຸ}$	μm ຫຼື mm mm ຫຼື cm m
ເນື້ອທີ່	$\text{ບັນຈຸ} < 100 \text{ cm}^2$ $100 \text{ cm}^2 \leq \text{ບັນຈຸ} < 1 \text{ m}^2$ $1 \text{ m}^2 \leq \text{ບັນຈຸ}$	mm^2 ຫຼື cm^2 cm^2 m^2

ມາດຕາ 6 ການກຳນົດສິນຄ້າທຸ້ມທີ່ເປັນຈຳນວນ

1. ປະລິມານທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສະຫຼາກທຸ້ມທີ່ ຕ້ອງກົງກັບປະລິມານກຳນົດ ຊຶ່ງຄ່າອະນຸຍາດຜິດພາດແມ່ນໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຕາຕະລາງທີ 02 ດັ່ງນີ້:

ຕາຕະລາງທີ 02: ຄ່າອະນຸຍາດຜິດພາດ

1. ປະລິມານກຳນົດ (Q_{nom}) ຄິດໄລ່ເປັນກຸາມ (g) ຫຼື ມິນລິລິດ (ml) ແຕ່ ເຖິງ		ຄ່າອະນຸຍາດຜິດພາດ	
		ຄິດໄລ່ເປັນເປີເຊັນ (%) ຂອງ (Q_{nom})	g or ml
5	50	9.0	-
50	100	-	4.5
100	200	4.5	-
200	300	-	9.0
300	500	3.0	-
500	1.000	-	15.0
1.000	10.000	1.5	
10.000	15.000		150
15.000	50.000	1	
2. ປະລິມານກຳນົດ (Q_{nom}) ຄິດໄລ່ເປັນຂະໜາດ (m)	ຄ່າອະນຸຍາດຜິດພາດ		
$Q_{nom} \leq 5 \text{ m}$	ບໍ່ອະນຸຍາດ		
$Q_{nom} > 5 \text{ m}$	2% ຂອງ (Q_{nom})		
3. ປະລິມານກຳນົດ (Q_{nom}) ຄິດໄລ່ເປັນພື້ນຜິວດ້ານນອກ	ຄ່າອະນຸຍາດຜິດພາດ		
ທຸກຄ່າປະລິມານກຳນົດ (Q_{nom})	3% ຂອງ (Q_{nom})		

4. ປະລິມານກຳນົດຄິດໄລ່ ເປັນຈຳນວນ	ຄ່າອະນຸຍາດຜິດພາດ
$Q_{nom} \leq 50$	ບໍ່ອະນຸຍາດ
$Q_{nom} > 50$	ເປີເຊັນຂອງ Q_n ສາມາດປັດເລກເສດເປັນຈຳນວນຖ້ວນໃຫ້ໃກ້ຄຽງທີ່ສຸດ

ໝາຍເຫດ: ເມື່ອໃດທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ຕາຕະລາງດັ່ງກ່າວນີ້, ບັນດາຄ່າຂອງຄ່າຜິດພາດ ທີ່ສະແດງເປັນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍ, ນຳໜັກ ຫຼື ບໍລິມາດ ແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ປັບຄ່າດັ່ງກ່າວເປັນເລກເສດ 0.1 ກຼາມ (g) ຫຼື ມິນລິລິດ (ml). ທຸກການດຳເນີນງານ ການກວດສອບປະລິມານຂອງສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ຄິດໄລ່ເປັນບໍລິມາດ ຜົນການຄິດໄລ່ທີ່ໄດ້ຈາກການກວດສອບໃນເວລານັ້ນ (ພາຍໃຕ້ອຸນຫະພູມຂອງຫ້ອງທົດລອງໃນເວລາກວດສອບ) ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນເປັນຜົນຄິດໄລ່ໃນອຸນຫະພູມ 20 ອົງສາແຊນຊິດ ($20^{\circ}\text{C} \pm 1^{\circ}\text{C}$) (ຈາກສູດ ຄິດໄລ່ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້) ເປັນຕົ້ນ: ຜະລິດຕະພັນນ້ຳມັນ, ເຄື່ອງເຢັນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນແຊ່ເຢັນອື່ນໆ.

ໝວດທີ 3

ການຄຸ້ມຄອງ, ກວດສອບ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ມາດຕາ 7 ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່

ຫຼັກການພື້ນຖານຂອງການຄຸ້ມຄອງ, ກວດສອບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ ແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິການ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ປົນພື້ນຖານຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ;
2. ຮັບປະກັນການເປີດກວ້າງ, ຄວາມຍຸຕິທຳ, ສະເໝີພາບ ແລະ ໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້, ຫຼີກເວັ້ນການຈຳແນກ, ສ້າງອຸປະສັກກົດຂວາງຕໍ່ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່;
3. ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ ກັບຫຼັກການ, ລະບຽບການແຫ່ງຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
4. ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດສອບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່;
5. ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ໃຫ້ເປັນໄປຕາມຫຼັກການ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດສອບ ສິນຄ້າທຸ່ມທີ່;
6. ການດຳເນີນການກວດກາ ທຸກຄັ້ງທີ່ຄະນະກຳມະການລົງກວດກາ ແມ່ນຕ້ອງມີໃບແຈ້ງການ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍກົມມາດຕະຖານ ແລະ ວັດແທກ, ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 8 ຫຼັກການເກັບຕົວຢ່າງ

ການເກັບຕົວຢ່າງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ການເກັບຕົວຢ່າງແບບສຸ່ມເພື່ອເປັນຕົວແທນຂອງສິນຄ້າທັງໝົດ ທີ່ມີຄວາມໜ້າຈະເປັນໄປໄດ້ຄືກັນ ຊຶ່ງຈະຖືກລວມຢູ່ໃນຕົວຢ່າງ;
2. ຈຳນວນຂອງຕົວຢ່າງສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ໄດ້ຈາກຊຸດການກວດສອບ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນ ທີ່ຈະໃຊ້ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຕັດສິນກ່ຽວກັບຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຊຸດການກວດສອບ;
3. ສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດແມ່ນມີການກວດກາເກັບຕົວຢ່າງກວດສອບຢູ່ບ່ອນທີ່ດຳ ເນີນການທຸ່ມທີ່;
4. ສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ນຳເຂົ້າແມ່ນເກັບຕົວຢ່າງເພື່ອກວດສອບຢູ່ນຳສາງສິນຄ້ານຳເຂົ້ານັ້ນ.

ມາດຕາ 9 ວິທີການກວດສອບ

1. ສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ຈະນຳມາເປັນຕົວຢ່າງກວດສອບຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການ ເກັບຕົວຢ່າງຕາມຫຼັກການທີ່ກຳນົດໄວ້;
2. ການກວດສອບໃນບາງປະເພດສາມາດກວດສອບໄດ້ກັບສະຖານທີ່ນັ້ນເລີຍ ແຕ່ໃນບາງຜະລິດຕະ ພັນທີ່ບໍ່ອາດສາມາດກວດໄດ້ກັບທີ່ ຊຶ່ງຈະນຳເອົາຕົວຢ່າງມາກວດສອບຢູ່ຫ້ອງທົດລອງຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງການ ວັດແທກ ຫຼື ຫ້ອງທົດລອງອື່ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງການວັດແທກ.

ມາດຕາ 10 ຮູບແບບການກວດສອບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່

ການກວດສອບ ມີ 03 ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດສອບສິນຄ້າທຸ່ມທຳກ່ອນນຳເຂົ້າ, ສິ່ງອອກ, ຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍ;
2. ກວດສອບຕາມແຜນປົກກະຕິ 01 ຄັ້ງຕໍ່ປີ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງ ເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ (ສຳລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ຂຶ້ນທະບຽນສິນຄ້າທຸ່ມທີ່);
3. ກວດສອບແບບກະທັນຫັນ ແລະ ຕາມການຮ້ອງຂໍແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງ ໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ມາດຕາ 11 ການຂໍຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່

ສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ທຸກປະເພດຕາມລາຍການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 03 ກ່ອນການນຳເຂົ້າ, ສິ່ງອອກ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ນັ້ນ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຕາມແບບຟອມ ແລະ ເອກະສານຂອງໜ່ວຍງານກວດສອບ ດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນສິນຄ້າທຸ່ມທີ່;
2. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ນຳມາຂຶ້ນທະບຽນ;
3. ສຳເນົາເອກະສານທີ່ປະກອບກິດຈະການ;
4. ຕົວຢ່າງສິນຄ້າທຸ່ມທີ່.

ມາດຕາ 12 ການຂໍຢັ້ງຢືນສິນຄ້າທຸ່ມທີ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຂໍຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຢັ້ງຢືນກາໝາຍສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ ແມ່ນໃຫ້ປະກອບເອກະສານ ແລະ ຍື່ນໜັງສືສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ ຕາມລະບຽບການ ດັ່ງນີ້:

1. ແບບຟອມຄຳຮ້ອງຂໍການຢັ້ງຢືນກາໝາຍສິນຄ້າທຸ່ມທີ່;

2. ຜົນການກວດສອບດ້ານປະລິມານຂອງຜະລິດຕະພັນບໍ່ໃຫ້ກາຍ ສາມ ເດືອນ;
3. ລາຍຊື່ຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການກວດສອບດ້ານປະລິມານ ແລະ ອຸປະກອນການກວດສອບ;
4. ຄູ່ມືການກວດສອບພາຍໃນຂອງອົງກອນ;
5. ບົດລາຍງານຜົນການກວດສອບດ້ານປະລິມານຂອງກົມມາດຕະຖານ ແລະ ວັດແທກ;
6. ສະໜອງ 3 ຕົວຢ່າງແຕ່ລະສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ເພື່ອເອົາມາກວດສອບ ແລະ ຍັງຢືນ.

ກໍລະນີສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນກາໝາຍສິນຄ້າ ຈາກປະເທດຕົ້ນທາງທີ່ມີສັນຍາຮັບຮູ້ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລ້ວແມ່ນຈະຮັບຮອງ ແລະ ຍັງຢືນໃຫ້ເລີຍ ໂດຍຈະບໍ່ອອກກາໝາຍຊໍ້າອີກ.

ມາດຕາ 13 ສະຫຼາກ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍ

ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທຸກປະເພດ ທີ່ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງມີສະຫຼາກຝົມເປັນພາສາລາວ ເພື່ອແຈ້ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ. ການລະບຸຂໍ້ຄວາມໃນສະຫຼາກຕ້ອງຊັດເຈນ, ອ່ານງ່າຍ, ເຂົ້າໃຈແຈ້ງ ແລະ ບໍ່ສາມາດລືບໄດ້, ຂະໜາດຕົວເລກ ແລະ ຕົວອັກສອນທີ່ໃຊ້ເພື່ອລະບຸປະລິມານຕ້ອງມີຄວາມສູງຫຼາຍກວ່າ 02 ມມ, ຫົວໜ່ວຍປະລິມານຂອງຕົວເລກຕ້ອງຕັ້ງທ່ຽງ, ຍະຫວ່າງລະຫວ່າງຕົວເລກ ແລະ ຫົວໜ່ວຍວັດແທກທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ ສຳລັບພາສາຕ່າງປະເທດຢູ່ໃນສະຫຼາກ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນສອດຄ່ອງກັບພາສາລາວທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເນື້ອໃນຂອງສະຫຼາກ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່;
2. ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງໂຮງງານ ຫຼື ບໍລິສັດ, ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຫຸ້ມຫໍ່, ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ຜູ້ຈຳໜ່າຍ;
3. ປະລິມານທີ່ກຳນົດ (ການລະບຸປະລິມານທີ່ກຳນົດ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຫົວໜ່ວຍວັດແທກຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ສາກົນ (SI) ທີ່ກຳນົດໄວ້);
4. ວັນທີ, ເດືອນ, ປີຜະລິດ;
5. ວັນທີ, ເດືອນ, ປີໝົດອາຍຸ;
6. ຂໍ້ແນະນຳການນຳໃຊ້ ແລະ ການເກັບຮັກສາ;
7. ຈຳນວນ, ປະລິມານສຸດທິ, ບໍລິມາດ;
8. ສ່ວນປະກອບທີ່ກຳນົດແຈ້ງອັດຕາສ່ວນປະກອບ;
9. ຄຳເຕືອນ;
10. ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນກາໝາຍຈະສະແດງດ້ວຍສັນຍາລັກ L (ໜ້າ ຫຼື ຫຼັງປະລິມານກຳນົດ);

11. ກໍລະນີສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ເປັນທາດປະສົມ, ແຂງ ແລະ ແຫຼວປະສົມກັນ (ມີທັງທາດແຂງ ແລະ ທາດແຫຼວ) ການລະບຸປະລິມານຄ່າທີ່ກຳນົດ ແລະ ນ້ຳໜັກຂອງທາດປະສົມໄວ້ໃນສະຫຼາກນັ້ນຕ້ອງຢູ່ໃນຂອບເຂດດຽວກັນກັບຂໍ້ຄວາມຊື່ບອກປະລິມານຄ່າກຳນົດ.

ມາດຕາ 14 ການອະນຸມັດເອກະສານ

1. ພາຍຫຼັງເຫັນວ່າເອກະສານຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ແລະ 12 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ຈະປະສານສົມທົບກັບຄະນະກຳມະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລົງກວດກາ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ລັດຖະການ;

2. ພາຍຫຼັງໄດ້ຜ່ານການກວດສອບສິນຄ້າຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງຕ້ອງອອກໃບຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ລັດຖະການ.

ມາດຕາ 15 ການອອກໃບຢັ້ງຢືນ

1. ໃບຢັ້ງຢືນການຂຶ້ນທະບຽນສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ແມ່ນອອກໃຫ້ເທື່ອດຽວໂດຍບໍ່ມີກຳນົດ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນການກວດສອບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ໜຶ່ງ ປີ;
3. ໃບຢັ້ງຢືນກາໝາຍສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ສາມ ປີ;
4. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງຂໍ້ມູນທີ່ມີຢູ່ໃນໃບຢັ້ງຢືນປະລິມານ, ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕ້ອງຂໍການປັບປຸງ, ແກ້ໄຂຂໍ້ມູນໃນໃບຢັ້ງຢືນປະລິມານ ແລະ ຂໍການອະນຸມັດຈາກ ກົມມາດຕະຖານ ແລະ ວັດແທກ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ.

ມາດຕາ 16 ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ການກວດສອບ ແລະ ຢັ້ງຢືນກາໝາຍສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ອີງຕາມລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໜວດທີ 4

ສິດ ແລະ ຜົນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້

ມາດຕາ 17 ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

- ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:
1. ໂຄສະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ກ່ຽວກັບສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
  2. ຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳຕໍ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫາກເຫັນວ່າການກວດສອບສິນຄ້າທຸ່ມຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເປັນທຳ;
  3. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 18 ສິດຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້

- ຜູ້ຊົມໃຊ້ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:
1. ເລືອກເຝັນສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕົນ;

2. ຮ້ອງຮຽນຕໍ່ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເມື່ອເຫັນວ່າ ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທໍາ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການ;
3. ປະຕິບັດສິດອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 19 ພັນທະຂອງຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ອນນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຈໍາໜ່າຍສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດສອບ ແລະ ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່;
2. ຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການລົງເຄື່ອນໄຫວກວດສອບທຸກຄັ້ງ;
3. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ທຸກຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຕົນໄດ້ດໍາເນີນທຸລະກິດນັ້ນ;
4. ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກແກ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ໃນແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ມີການກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່

ມາດຕາ 20 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່

ອົງການຄຸ້ມຄອງການກວດສອບ ແລະ ຍັງຢືນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ແມ່ນກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍມອບໃຫ້ກົມມາດຕະຖານ ແລະ ວັດແທກ, ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມການມອບໝາຍ ຫຼື ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ.

ມາດຕາ 21 ສິດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງລະບົບການກວດສອບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຕາມລະບຽບການເຕັກນິກ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງຕາມພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ກໍານົດໄວ້;
2. ເກັບຕົວຢ່າງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ໄປກວດສອບກ່ຽວກັບຂະໜາດ, ນໍ້າໜັກ, ມວນສານ ແລະ ບໍລິມາດ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສະຫຼາກຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຕາມລະບຽບການເຕັກນິກ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງຕາມພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ອນການຜະລິດ, ນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ, ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ;
3. ພາຍຫຼັງໄດ້ກວດສອບຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ ອົງການຄຸ້ມຄອງຈະອອກໃບຍັງຢືນການກວດສອບ;
4. ໃນກໍລະນີຜົນການກວດສອບນັ້ນບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້, ພະນັກງານທີ່ກວດສອບຕ້ອງໄດ້ເຮັດບົດບັນທຶກ ແລະ ສັ່ງໂຈະການຜະລິດ, ນໍາເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຈໍາໜ່າຍສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ນັ້ນໄວ້ຊົ່ວຄາວ ເມື່ອລາຍງານຂັ້ນເທິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແກ້ໄຂ;
5. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ສູ່ສັງຄົມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບວຽກງານກວດສອບ ແລະ ຂັ້ນທະບຽນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່;
6. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ມີໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບການເຕັກນິກ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
2. ມີຄວາມສະເໝີພາບ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ໂປ່ງໃສ ໃນໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ;
3. ກຳນົດເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ຢ່າງຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຈຳໜ່າຍ (ຍົກເວັ້ນກໍລະນີກວດແບບສຸກເສີນ);
4. ແນະນຳຜູ້ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການແຈ້ງ ເອກະສານຂໍອະນຸຍາດກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່;
5. ເກັບຮັກສາ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານການກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່;
6. ລາຍງານກ່ຽວກັບສະພາບການເຄື່ອນໄຫວການກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ຕໍ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂັ້ນເທິງ;
7. ອອກໃບຢັ້ງຢືນການກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການກວດກາຖືກຕ້ອງ;
8. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

**ໝວດທີ 6
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 23 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ແລະ ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການກວດສອບ ແລະ ຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່;
2. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດງານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ໃນການລົງກວດສອບ ແລະ ກວດກາ;
3. ໃຫ້ສິນບິນ, ສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດສອບ;
4. ປອມແປງເອກະສານການຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່;
5. ມີຜິດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 24 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່

ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່ຕໍ່ວຽກງານກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ລຳອຽງຕໍ່ບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ;
3. ຮັບສິນບິນ, ສວຍໃຊ້ໜ້າທີ່ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;

4. ປອມແປງ, ແກ່ຍາວເວລາ ແລະ ຖ່ວງດົງເອກະສານການຢັ້ງຢືນ.

ມາດຕາ 25 ຂໍ້ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ຫ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີຜິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ເພື່ອສ້າງອຸປະສັກກົດຂວາງ ແລະ ແຊກແຊງການເຮັດວຽກຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່;
2. ໂຄສະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມ ສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການກວດສອບຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
3. ສ້າງມົນລະພິດຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;
4. ຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ປົກປ້ອງ ຜູ້ລະເມີດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້;
5. ປົດປັ້ງ ແລະ ເຊື່ອງອຳ ການກະທຳທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ;
6. ມີຜິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ຜິດກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 26 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຮ່ວມມື, ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງການວັດແທກ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບ ນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 27 ມາດຕະການຕໍ່ລັດຖະກອນທີ່ກະທຳຜິດຕໍ່ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ

ລັດຖະກອນທີ່ກົດໝາຍ ຫຼື ລະເມີດຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດວິໄນ ເຊັ່ນ: ສຶກສາອົບຮົມ, ຍົກ ຍ້າຍໜ້າທີ່, ປົດຕຳແໜ່ງ ຫຼື ໄລ່ອອກຈາກລັດຖະກອນ, ນອກຈາກນີ້ຍັງຈະໄດ້ປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 28 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດໃນການນຳໃຊ້ກາໝາຍ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ຄັ້ງທີ 01 ເຮັດໜັງສືກ່າວເຕືອນ, ເຮັດປົດບັນທຶກ ແລະ ກຳນົດເວລາປັບປຸງພາຍໃນ ສາມສິບ ວັນ;
- ຄັ້ງທີ 02 ຖ້າເຫັນວ່າຍັງບໍ່ປັບປຸງແມ່ນຈະໄດ້ເຮັດປົດບັນທຶກ, ໂຈະໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ກາໝາຍ ຊົ່ວ ຄາວ ກຳນົດເວລາປັບປຸງພາຍໃນ ສິບຫ້າ ວັນ;
- ຄັ້ງທີ 03 ຖ້າບໍ່ປັບປຸງແມ່ນໃຫ້ຖອນໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ກາໝາຍ ພ້ອມທັງປັບໃໝຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 29 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດອື່ນໆ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ, ສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ, ປະຕິບັດວິໄນ, ໃຊ້ແທນທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 8
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 30 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ມອບໃຫ້ກົມມາດຕະຖານ ແລະ ວັດແທກ, ພະແນກວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 31 ຜົນສັກສິດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງລົງລາຍເຊັນ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາ ວັນ. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າທຸ່ມທໍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 0542/ກວຕ, ລົງວັນທີ 16 ພຶດສະພາ 2017.

ຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງໃດທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີ

ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ

[Handwritten signature in blue ink]

ບໍ່ວຽງຄຳ ວົງດາລາ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ I

1. ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຫຸ້ມຫໍ່

- 1.1. ຜູ້ຜະລິດຕ້ອງໄດ້ຮັບການຕິດຕາມ, ກວດກາຈາກໜ່ວຍງານກວດສອບຢ່າງໜ້ອຍ ປີລະໜຶ່ງຄັ້ງ;
- 1.2. ເຄື່ອງໝາຍ 'L' ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສອບທຸກໆສາມ (3) ປີ.
- 1.3. ຜູ້ຜະລິດຕ້ອງເກັບກຳຂໍ້ມູນຕ່າງໆກ່ຽວກັບການກວດສອບປະລິມານຕົວຈິງຂອງຜະລິດຕະພັນໄວ້ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ພະນັກງານກວດສອບຂອງປະລິມານຕົວຈິງ ໃນເມື່ອມີຄວາມຕ້ອງການ;
- 1.4. ຜູ້ຜະລິດຈະຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືຢ່າງເໝາະສົມ ໃນເວລາທີ່ພະນັກງານກ່ຽວຂ້ອງລົງກວດກາ;
- 1.5. ກ່ອນຈະດຳເນີນການກວດກາຢູ່ໂຮງງານ ຕ້ອງໄດ້ມີເອກະສານອະນຸມັດເປັນທາງການຈຶ່ງສາມາດປະຕິບັດການກວດກາໄດ້.

2. ອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການກວດສອບປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 4 ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງ 4. ລາຍການອຸປະກອນກວດສອບດ້ານປະລິມານສຳລັບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່

ປະເພດການກວດສອບ	ຊື່ອຸປະກອນ	ລາຍລະອຽດສະເປັກ
1. ການວັດແທກ ຊຶ່ງນ້ຳໜັກ	1. ເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳໜັກໄຟຟ້າ	1) 0.01 mg ~ 200 mg 2) 10 mg ~ 5 kg 3) 100 mg ~ 50 kg
	2. ແມ່ແບບນ້ຳໜັກ	1-2-2-5 ຫຼື 1-1-2-5 ຊຸດນ້ຳໜັກລວມມີນ້ຳໜັກຈາກ 1mgg ຫາ 20 kg
	3. ເຄື່ອງວັດອຸ່ນຫະພູມ	ອຸ່ນຫະພູມຢູ່ໃນຊ່ວງ (0~50) °C, ແລະ ຄ່າຜິດພາດ 0.01 °C ຫຼື ຕໍ່າກວ່າ
	4. ເຄື່ອງວັດຄວາມຊື່ນ	ຄວາມຊື່ນມີການພົວພັນກັບຄວາມຊຸ່ມສຳຜັດຢູ່ລະຫວ່າງ (20~100) %, ແລະ ຄ່າຜິດພາດ 1% ຫຼື ຕໍ່າກວ່າ.
	5. ບາຫຼອດ	ຄວນມີຄວາມສາມາດໃນການວັດແທກຄວາມກົດດັນຂອງບັນຍາກາດ
	6. ເຄື່ອງກອງນ້ຳ	ຂະໜາດທີ່ກຳນົດລະຫວ່າງ 500 μm ~ 9.5 mm

2.ການວັດແທກ ບໍລິມາດ	7. ຊິງຊິງວິເຄາະດ້ານບໍລິມາດ	0.01 mg ~ 200 g
	8. ເຄື່ອງວັດແທກຄວາມໜາແໜ້ນ	10 mg ~ 5 kg 100 mg ~ 50 kg
	9. ແມ່ແບບວັດແທກບໍລິມາດ	100 ml, 200 ml
	10. ແມ່ແບບເຄື່ອງແກ້ວບໍລິມາດ	25 ml, 50 ml, 100 ml
	11. ເຄື່ອງວັດຄວາມໜາແໜ້ນແບບຊະນິດ ລູກຈຸ່ມ	(0 ~ 1.5) ກ/ມ ³
	12. ເຄື່ອງວັດອຸ່ນຫະພູມສໍາລັບຂອງແຫຼວ	(0 ~ 50) °C ± 0.01 °C
	13. ເຄື່ອງກວດບໍລິມາດຂະໜາດນ້ອຍ (Burette)	5 ml, 50 ml
	14. ປິເປັດ (Pipette)	100 ml, 200 ml, 500 ml, 1 l, 2 l, 5 l
	15. ຝັສ (Flask)	100 ml, 200 ml, 500 ml, 1 l
	16. ຊິລິນເດີ (Cylinder)	100 ml, 200 ml, 300 ml, 1 l
3. ການວັດແທກຂະ ໜາດ/ເນື້ອທີ່	17. ເຄື່ອງວັດເລື້ອນ (Vernier calipers)	ອຸ່ນຫະພູມຕ້ອງ (80 ~ 150)°C ± 1°C
	18. ໄມ້ບັນທັດ, ກໍ່ສາຍແມັດ	30 cm ປະເພດເປັນເຫຼັກ 5 m ສາຍແມັດ
	19. ເຄື່ອງວັດຄວາມໜາ (Micrometer)	ແບບໃນ/ນອກ
	20. ເຄື່ອງຊັງນ້ຳໜັກແບບອີເລັກໂຕຣນິກ.	ສໍາລັບຊັງລະຫວ່າງ 1 g ແລະ 3 kg
4. ທົ່ວໄປ	21. ເຄື່ອງເຕົາອົບແບບແຫ້ງ	ອຸ່ນຫະພູມສະຫວ່າງ (80 ~ 150)°C ± 1°C
	22. ຕູ້ເຢັນ	4°C ຫຼື ຕໍ່າກວ່າສໍາລັບເກັບມ້ຽນຕົວຢ່າງ
	23. ຫ້ອງທົດລອງ	ອຸ່ນຫະພູມຕ້ອງຢູ່ລະຫວ່າງ (15 ~30)°C ± 2°C, ຄວາມຊື່ນ ສໍາຜັດຕ້ອງສາມາດປັບໄດ້ພາຍໃນ (30 ~ 95) % ± 10 %

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ II

1. ແບບແຜນສໍາລັບການກວດສອບຂອງພະນັກງານກວດສອບ

1. ຊຸດຜະລິດຕະພັນກວດສອບຈະຕ້ອງໄດ້ສົມໝຸດວ່າ ມີຈໍານວນເທົ່າກັນເມື່ອໃດຫາກເຫັນວ່າບໍ່ມີສິ່ງຜິດຕໍ່ ຫຼັກການຂອງການກວດສອບ;
2. ຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຈະນໍາມາເປັນຕົວຢ່າງກວດສອບຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ ໂດຍການນໍາໃຊ້ວິທີການຊຸ່ມເອົາຕົວຢ່າງ;
3. ບັນດາຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ໄດ້ນໍາມາເປັນຕົວຢ່າງກວດສອບນັ້ນ ຈະໄດ້ຖືກເກັບມ້ຽນຄືນຈາກຜູ້ຫຸ້ມຫໍ່ພາຍຫຼັງກວດສອບ ແລ້ວ;
4. ຊຸດຜະລິດຕະພັນກວດສອບທີ່ຈະນໍາມາປະຕິບັດການຈະຕ້ອງແມ່ນ ຊຸດຜະລິດຕະພັນທີ່ຜະລິດອອກພາຍໃນໜຶ່ງຊົ່ວໂມງ.

ແບບແຜນການກວດສອບຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ມີຄໍາກໍານົດສະແດງເປັນຫົວໜ່ວຍນໍ້າໜັກ ແລະ ບໍລິມາດ:

2. ການກວດສອບຕົວຢ່າງ

2.1 ຂໍ້ເນໜ້າທົ່ວໄປ

ຕາຕະລາງນີ້ໃຊ້ກັບການພັດທະນາຂັ້ນຕອນການທົດສອບສໍາລັບການເກັບຕົວຢ່າງຈາກຊຸດການກວດສອບ ແລະ ການກວດສອບດ້ານປະລິມານຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ "ຂໍ້ກໍານົດດ້ານປະລິມານສໍາລັບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່" (OIML R87).

ໝາຍເຫດ: ໃນກໍລະນີການກວດສອບຊຸດສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທັງໝົດ (ໂດຍບໍ່ໄດ້ເກັບຕົວຢ່າງ), ຕາມຂໍ້ກໍານົດດ້ານປະລິມານສໍາລັບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຕາມຂ້າງເທິງບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການແກ້ໄຂ.

2.2 ຂັ້ນຕອນ

2.2.1 ການກໍານົດຊຸດການກວດສອບ.

2.2.2 ການກໍານົດຂະໜາດຕົວຢ່າງເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບຊຸດຂອງການກວດສອບຕາມຕາຕະລາງ 5.

ຕາຕະລາງ 5. ຈຳນວນຕົວຢ່າງ ແລະ ຈຳນວນຕົວຢ່າງທີ່ບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດ ໂດຍຂະໜາດຂອງຊຸດໃນການກວດສອບ (N)

ຂະໜາດຊຸດການກວດສອບ (1) (N)	ຂະໜາດຕົວຢ່າງ (2) (n)	ຈຳນວນຂອງສິນຄ້າ ຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ອະນຸຍາດ ຄ່າຜິດພາດ ⁽³⁾ T1:	ຕົວຄຸນດັດແກ້ຂອງຕົວຢ່າງ ⁽⁴⁾ (SCF)	
20 ຫຼື ຫນ້ອຍກວ່າ	ກວດສອບທັງໝົດ	0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້	
40	32	1	0,22	
60	35	1	0,30	
80	47	2	0,25	
100	49	2	0,28	
200	64	3	0,27	
300	67	3	0,29	
400	81	4	0,26	
500	81	4	0,27	
600 ຫາ 100 000	98	5	600 ຫາ 656	0,24
			657 ຫາ 1 261	0,25
			1 262 ຫາ 31 094	0,26
			31 095 ຫາ 100 000	0,27

(1) ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຜະລິດຕໍ່ຊຸດໜຶ່ງພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂ ດຽວກັນ.

(2) ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຕ້ອງໄດ້ເກັບແບບສຸມ ເພື່ອເປັນຕົວຢ່າງຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ນຳມາກວດສອບຕໍ່ຊຸດ.

(3) ຈຳນວນຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ອະນຸຍາດຄ່າຜິດພາດ (T1) ໝາຍເຖິງ ຈຳນວນຕົວຢ່າງທີ່ມີຄ່າຜິດພາດກຳນົດບໍ່ໃຫ້ເກີນຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້. ຖ້າເທົ່າກັບ ຫຼື ນ້ອຍກວ່າຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຂອງຕົວຢ່າງທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັນ, ຖືວ່າການກວດສອບຊຸດນັ້ນຍອມຮັບໄດ້.

(4) ໝາຍເຖິງ ຕົວຄຸນທີ່ໃຊ້ໃນການຄິດໄລ່ຫາຄວາມຜິດພາດສູງສຸດຂອງຕົວຢ່າງ. ໂດຍການຄຸນຄ່າຜິດພາດມາດຕະຖານ ກັບ ສຳປະສິດດັດແກ້ຂອງຕົວຢ່າງ.

ໝາຍເຫດ: ສຸດຄິດໄລ່ຫາຄ່າ T1, T2, E_i ແລະ SCF ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຂອບເຂດອະນຸຍາດຜິດພາດຂັ້ນທີ 1 (T1) ໝາຍເຖິງ ຄ່າອະນຸຍາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້
ຄ່າຜິດພາດ T1: $(Q_{nom} - (2 \times T)) \leq Q_i < (Q_{nom} - T)$
2. ຂອບເຂດອະນຸຍາດຜິດພາດຂັ້ນທີ 2 (T2) ໝາຍເຖິງ ຄ່າອະນຸຍາດຕໍ່າສຸດທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼຸດ ຫຼື ເກີນໄດ້
ຄ່າຜິດພາດ T2: $Q_i < (Q_{nom} - (2 \times T))$
3. ຄ່າຜິດພາດໃນແຕ່ລະສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ (E_i) ໝາຍເຖິງ ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງປະລິມານກຳນົດ ແລະ ປະລິມານຕົວຈິງຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່. $E_i = Q_i - Q_{nom}$
4. ຕົວຄູນດັດແກ້ (SCF) ໝາຍເຖິງ ຕົວເລກດັດແກ້ ໃນການຄິດໄລ່ຄ່າຜິດພາດມາດຕະຖານຂອງຊຸດສິນຄ້າ ຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການກວດສອບ.

2.2.3 ການກຳນົດຄ່າຜິດພາດ (T) ສຳລັບປະລິມານຄ່າກຳນົດຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຫຸ້ມຫໍ່.

2.2.4 ການກຳນົດຈຳນວນຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຂອງຕົວຢ່າງທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ ຕາມຕາຕະລາງ 5, ຖັນທີ 3 .

2.2.5 ໃນກໍລະນີການກວດສອບສະເພາະນໍ້າໜັກ, ແມ່ນໃຫ້ນຳເອົາມາຊັ່ງ ແລະ ບັນທຶກຄ່ານໍ້າໜັກທັງໝົດຂອງຜະລິດ ຕະພັນຫຸ້ມຫໍ່ໂດຍເປີດຝາໄວ້. ສຳລັບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ມີສ່ວນປະສົມຂອງ ອາຍແກັສ ຫຼື ສູນຍາກາດຕ້ອງໄດ້ເປີດຝາກ່ອນການກວດ.

2.2.6 ນໍ້າໜັກຂອງພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ມາດຕະຖານຕ້ອງໄດ້ວັດແທກດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້.

- (1) ໃຫ້ຄິດໄລ່ປະລິມານຂອງພາຊະນະບັນຈຸທີ່ນຳໃຊ້ແລ້ວ ຫຼື ພາຊະນະທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຫຸ້ມຫໍ່.
- (2) ໃຫ້ຊຸ່ມເອົາຕົວຢ່າງຂອງຊຸດການຜະລິດພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ເບື້ອງຕົ້ນແຕ່ 10 ຕົວຢ່າງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ.
- (3) ຕົວຢ່າງ: ການວັດແທກນໍ້າໜັກຂອງ ພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ແຕ່ລະອັນໂດຍໃຊ້ຕົວຢ່າງທີ່ເກັບຈາກພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ຫຼື ຊຸດ ທີ່ກວດສອບໃນເວລາທີ່ກຳລັງຫຸ້ມຫໍ່.
- (4) ໃຫ້ຄິດໄລ່ຄ່າຜິດພາດມາດຕະຖານຂອງນໍ້າໜັກສະເລ່ຍ (Average tare weight, ATW) ໃນພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕົວຢ່າງພາຊະນະບັນຈຸເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ຄິດໄລ່ປະລິມານຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງ 6.

ຕາຕະລາງ 6. ມາດຕະຖານການນໍາໃຊ້ພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ATW

ເງື່ອນໄຂ	ການໃຊ້ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ ATW
$ATW \leq 0.1 Q_{nom}$	ໃຊ້ ATW ໃນ 10 ຕົວຢ່າງເພື່ອຄິດໄລ່ຕົວເລກກຳນົດຂອງຕົວຢ່າງ
$ATW > 0.1 Q_{nom}$ ແລະ $s < 0.25T$	ໃຊ້ ATW ໃນ 25 ຕົວຢ່າງເພື່ອມາຄິດໄລ່ຈຳນວນທີ່ບິ່ງບອກຂອງຕົວຢ່າງ
$ATW > 0.1 Q_{nom}$ ແລະ $s > 0.25T$	ບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ ATW; ໃຫ້ວັດແທກນໍ້າໜັກຂອງແຕ່ລະຕົວຢ່າງ ແລະ ໃຊ້ນໍາຂໍ້ມູນເພື່ອຄິດໄລ່ຈຳນວນທີ່ກຳນົດຕົວຢ່າງ

2.2.7 ນໍາໃຊ້ (1) ຫຼື (2) ເພື່ອກຳນົດແຕ່ລະຄ່າຜິດພາດຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ (3).

- 1) ໃນກໍລະນີທີ່ດຳເນີນການກວດສອບແບບຊັ້ງນໍ້າໜັກ, ໃຫ້ຄິດໄລ່ຈຳນວນມວນສານລວມ (Calculated Gross Mass, CGM) ທີ່ນໍາໃຊ້ສໍາລັບຄວາມຜິດພາດຂອງແຕ່ລະອັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

$$CGM = ATW \text{ ຂອງພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ } + \text{ປະລິມານທີ່ລະບຸ}$$

ການຄິດໄລ່ຄ່າຜິດພາດຂອງແຕ່ລະຕົວຢ່າງໂດຍການລົບ CGM ຈາກນໍ້າໜັກຕົວຈິງທັງໝົດ.

$$\text{ຄ່າຜິດພາດຂອງແຕ່ລະຕົວຢ່າງ} = \text{ນໍ້າໜັກຕົວຈິງທັງໝົດ} - CGM$$

- 2) ໃນກໍລະນີທີ່ການກວດສອບແບບຊັ້ງນໍ້າໜັກ ເພື່ອຄິດໄລ່ຫາປະລິມານຕົວຈິງຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທາດແຫຼວທີ່ລະບຸໄວ້ ເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິມາດ, ປະລິມານຄ່າກຳນົດຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ແຫຼວໃນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຈະໄດ້ຄິດໄລ່ຕາມບໍລິມາດຂອງແຫຼວທີ່ອຸນຫະພູມມາດຕະຖານກັບຄວາມໜາແໜ້ນຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ເຊິ່ງອຸນຫະພູມທີ່ແນະນຳໃນລະດັບສາກົນສໍາລັບການຄິດໄລ່ປະລິມານຂອງແຫຼວທີ່ບໍ່ມີທາດອາຊິດແມ່ນ 20 °C.

ຖ້າສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ສະແດງເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິມາດເປັນຕ້ອງກວດສອບໂດຍນໍາໃຊ້ຊິງຊິງ, ໃນເວລານີ້ ຊິງຊິງທີ່ເອົາມານໍາໃຊ້ຕ້ອງເປັນຊິງຊິງທີ່ໄດ້ຖືກສອບທຽບກັບນໍ້າໜັກທີ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນທີ່ 8.0 g/mL. ຖ້າຫາກປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ບິ່ງບອກຢູ່ໃນຫົວໜ່ວຍບໍລິມາດແມ່ນຄິດໄລ່ໂດຍໃຊ້ສົມຜົນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

$$\text{ບໍລິມາດ} = 0.99985 \times \frac{\text{ນໍ້າໜັກຜະລິດຕະພັນ}}{\text{ຄວາມໜາແໜ້ນຂອງທາດແຫຼວ} - 0.0012}$$

- (3) ການກຳນົດປະລິມານຕົວຈິງຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ລົບໃຫ້ຄ່າປະລິມານທີ່ລະບຸຈາກປະລິມານຕົວຈິງ ເພື່ອຄິດໄລ່ຄ່າຜິດພາດແຕ່ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.

2.2.8 ວິທີການປະເມີນຜົນການທົດສອບຄວາມສອດຄ່ອງຕາມບຽບການຂອງແຕ່ລະສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.

ໂດຍສົມທຽບຄ່າ T ໃນຕາຕະລາງ 1 ແລະ ຄ່າຜິດພາດທີ່ເປັນຄ່າລົບ ຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຫຸ້ມຫໍ່ ເຊິ່ງໄດ້ຈາກການຄິດໄລ່ ໃນຂໍ້ 2.2.7.

- 1) ຖ້າຄ່າຕົວຈິງຂອງແຕ່ລະຄ່າຜິດພາດເກີນຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້ໃນຕາຕະລາງ 5, ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຫຸ້ມຫໍ່ຖືວ່າ ບໍ່ຜ່ານ.
- 2) ຖ້າຈຳນວນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງເກີນຈຳນວນທີ່ອານຸຍາດໃນຖັນທີ 3 ຂອງຕາຕະລາງ 5 ຫຼື ຖ້າສິນຄ້າຫຸ້ມ ຫໍ່ຫໍ່ທີ່ຫຸ້ມຫໍ່ ຄ່າຜິດພາດເປັນຄ່າລົບເກີນ T2 ຖືວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບການຂໍ້ກຳນົດ. ຖ້າຕົວຢ່າງສອດຄ່ອງຕາມຂໍ້ ກຳນົດແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

2.2.9 ວິທີການປະເມີນຜົນການທົດສອບຄວາມສອດຄ່ອງຕາມບຽບການຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ແບບສະເລ່ຍ.

ຄິດໄລ່ຜົນລວມຂອງຄ່າຜິດພາດແຕ່ລະສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຄິດໄລ່ໄວ້ໃນຂໍ້ 2.27 ເພື່ອຄິດໄລ່ຄ່າຜິດພາດລວມຂອງ ການຫຸ້ມຫໍ່ (TPE). ຈາກນັ້ນເອົາ TPE ຫານໃຫ້ຈຳນວນຕົວຢ່າງເພື່ອຄິດໄລ່ຄ່າຜິດພາດສະເລ່ຍ (Eave). ຖ້າ AE ມີຄ່າບວກ, ຕົວຢ່າງ (ຊຸດການກວດສອບ) ແມ່ນຍອມຮັບໄດ້. ຖ້າ AE ມີຄ່າລົບ, ໃຫ້ຄິດໄລ່ຂອບເຂດຄ່າຜິດພາດ (SEL) ດັ່ງນີ້:

- 1) ໃຫ້ຄິດໄລ່ຄ່າຜິດພາດມາດຕະຖານຂອງຕົວຢ່າງ (s).
  - ຄ່າຜິດພາດມາດຕະຖານ (s) ໝາຍເຖິງ ຄ່າມາດຕະຖານຂອງຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ມາຈາກການຄຳນວນ ລະຫວ່າງຄ່າ ສະເລ່ຍ ແລະ ຄ່າປະລິມານຕົວຈິງ.
- 2) ໃຫ້ຄິດໄລ່ SEL ໂດຍການຄູນ ຄ່າຜິດພາດມາດຕະຖານຕົວຢ່າງກັບ (Sample Correction Factor, (SCF)) ໃນຕາຕະລາງ 5 ທີ່ກົງກັບຈຳນວນຕົວຢ່າງເພື່ອມາຄິດໄລ່ຄ່າ SEL.

$$SEL = (s) \times SCF$$

- 3) ເອົາ SEL ບວກ Eave.

ຖ້າຜົນລວມມີຄ່າບວກ, ຕົວຢ່າງ (ຊຸດການກວດສອບ) ຖືວ່າຜ່ານ. ຖ້າຜົນລວມມີຄ່າລົບ, ຕົວຢ່າງ (ຊຸດການກວດ ສອບ) ຖືວ່າບໍ່ຜ່ານ.

  - ຄ່າຜິດພາດສະເລ່ຍ (E_{ave}) ໝາຍເຖິງ ຄ່າທີ່ໄດ້ມາຈາກຄ່າຜິດດ່ຽງໃນແຕ່ລະສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທັງໝົດຂອງຕົວຢ່າງທີ່ນຳມາ ກວດສອບ.
  - ຂອບເຂດຜິດພາດຂອງຕົວຢ່າງ (SEL) ໝາຍເຖິງຄ່າຜິດພາດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານຂອບເຂດ ຜິດພາດ ຂອງ ຄ່າຜິດພາດມາດຕະຖານຂອງຕົວຢ່າງ.

ເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ III

1. ການລະບາຍປະລິມານນ້ຳອອກຈາກຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ

- 1.1 ຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ເພື່ອກຳນົດການລະບາຍນ້ຳອອກ ຈາກຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນທາດແຫຼວ ແລະ ຍັງສາມາດນຳໃຊ້ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ມີຄ່າກຳນົດເຖິງ 20 ກິໂລກຼາມ, ນ້ຳໜັກຕໍ່ກວ່າ, 20 ລິດ ແລະ ບໍລິມາດຕໍ່ກວ່າ, ໃນກໍລະນີຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນໝາກ, ເປັນໜ່ວຍຢູ່ໃນທາດແຫຼວແມ່ນປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ລຸ່ມນີ້:
- 1.2 ທາດແຫຼວສຳລັບດອງທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ໝາຍເຖິງທາດແຫຼວທີ່ບັນຈຸໃນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ກົນຫຼື ທາດແຫຼວທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ທີ່ ພາຊະນະບັນຈຸ (ຕົວຢ່າງ: ນ້ຳສີ່ມທີ່ບັນຈຸໃນກະປ່ອງໝາກແຕງດອງ), ຄຳເວົ້າວ່າ: "ສິ່ງບັນຈຸຫຸ້ມຫໍ່" (ມີຄວາມໝາຍ ດຽວກັນກັບ: ປະລິມານຂອງຜະລິດຕະພັນ) ແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນໝາກ, ເປັນໜ່ວຍ, ໃນ ກໍລະນີນີ້ ຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນໝາກ, ເປັນໜ່ວຍແມ່ນສິ່ງທີ່ບັນຈຸໃນພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ໂດຍບໍ່ນັບເອົາພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ທາດແຫຼວ ຫຼື ທາດແຫຼວປະສົມ; ສຳລັບດອງ
- 1.3 ທາດແຫຼວ ຫຼື ທາດແຫຼວປະສົມ ສຳລັບດອງທີ່ໃຊ້ໄດ້ ໝາຍເຖິງທາດແຫຼວທີ່ບັນຈຸໃນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ກົນ ຫຼື ໃຊ້ໄດ້ ຕົວຢ່າງ: ນ້ຳໝາກອາງຸ່ນ, ນ້ຳໝາກໄມ້ປັ້ນ), ຄຳເວົ້າວ່າ: "ສິ່ງບັນຈຸຫຸ້ມຫໍ່" (ມີຄວາມໝາຍດຽວກັນກັບ: ປະລິມານຂອງຜະລິດຕະພັນ) ແມ່ນ ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ກັບຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນ ໝາກ, ໜ່ວຍ ແລະ ທາດແຫຼວ ສຳລັບດອງ;
- 1.4 ທາດແຫຼວ ຫຼື ທາດແຫຼວປະສົມ ສຳລັບດອງທັງສອງຢ່າງທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ (ຕົວຢ່າງ: ນ້ຳ ກະປ່ອງໝາກໄມ້, ກະປ່ອງປາ) ນິຍາມກ່ຽວກັບພາຊະນະຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ບໍ່ສາມາດ ຈຳແນກໄດ້ລະຫວ່າງທາດ ແຫຼວ ຫຼື ທາດປະສົມຂອງ ສິນຄ້າ. ດັ່ງນັ້ນການລະບຸປະລິມານໃນສະຫຼາກຈະຊັດເຈນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວ່າທາດ ແຫຼວ ຫຼື ທາດ ປະສົມ ສຳລັບດອງ "ມີຄວາມໝາຍເຖິງທາດ ຫຼື ທາດປະສົມທີ່ຖືກປະຖິ້ມຫຼັງຈາກການໃຊ້ແລ້ວ" ຫຼື ບໍ່ໃນກໍລະນີ ນີ້ ຜະລິດຕະພັນທີ່ເປັນໝາກ, ໜ່ວຍ ແລະ ຂອງກາງແຫຼວ ຕ້ອງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນສະຫຼາກ.
- 1.5 ສຳລັບຜະລິດຕະພັນກະປ່ອງປາ, ນ້ຳໜັກຂອງກະດູກຕ້ອງໄດ້ໄຈ້ແຍກອອກຈາກຊິ້ນປາ.

ບັນຊີສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ກວດສອບຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ

1. ຊິ້ນສັດ ແລະ ສ່ວນອື່ນໆຂອງສັດທີ່ບໍລິໂພກໄດ້ຈາກງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແກະ ແລະ ສັດປີກ;
2. ສັດນ້ຳ, ຊິ້ນສັດນ້ຳ ແລະ ສ່ວນອື່ນໆຂອງສັດນ້ຳທີ່ບໍລິໂພກໄດ້ຈາກ ສັດຈຳພວກປາ, ກຸ້ງ, ປູ, ປາມືກ, ຫອຍ ແລະ ປິງ ທະເລ;
3. ນົມສົດ, ນົມຊຸ້ນ, ນົມຜິງ, ນົມເມັດ, ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ນົມ ແລະ ນົມປຸງແຕ່ງ;

4. ຄົມທຽມ, ຄົມຜົງ, ລວມເຖິງຄົມທຽມ, ໂຍເກີດ, ນົມສີ່ມ, ເນີຍ, ເນີຍແຂງ ແລະ ລວມເຖິງເນີຍທຽມ;
5. ອາຫານປຸງແຕ່ງ ຫຼື ເຮັດໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເສຍຄຸນນະພາບງ່າຍ, ສິ່ງສະກັດ ແລະ ນໍ້າຄັນລູກຊີ້ນໄສ້ກອກ ແລະ ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ຄ້າຍກັນທີ່ໄດ້ຈາກຊີ້ນສັດ, ຈໍາພວກສັດປີກ, ສັດນໍ້າ ແລະ ສ່ວນອື່ນໆ ຂອງສັດທີ່ບໍລິໂພກໄດ້;
6. ພືດ, ຜັກ, ຮາກໄມ້ ແລະ ຫົວຂອງພືດທີ່ບໍລິໂພກໄດ້ລວມເຖິງເຫັດຊະນິດຕ່າງໆ, ໜໍ່ໄມ້ ແລະ ສາລີອ່ອນ;
7. ໝາກເຜັດແຫ້ງ, ພຶກໄທແຫ້ງລວມທັງຊະນິດທີ່ບົດ ຫຼື ປິ່ນ;
8. ໝາກໄມ້ ແລະ ເປືອກໝາກໄມ້ທີ່ບໍລິໂພກໄດ້;
9. ເມັດພືດ ແລະ ເມັດໝາກໄມ້ທີ່ບໍລິໂພກໄດ້ລວມເຖິງເມັດໝາກງາ, ເມັດໝາກແຕງໂມ, ຖົ່ວເຫຼືອງ, ເມັດໝາກ ມ່ວງ ຫົມະພານ ແລະ ເມັດແກ່ນຕາເວັນ;
10. ສາຫຼ້າຍທະເລ;
11. ເຂົ້າເປືອກ, ເຂົ້າສານ ແລະ ທັນຍາພືດອື່ນໆ
12. ແປ້ງທີ່ປະກອບເປັນອາຫານທີ່ເຮັດຈາກພືດ, ເມັດທັນຍາພືດທີ່ເຮັດໃຫ້ແບນ, ເຮັດເປັນເມັດ, ມັນເທດ, ເຜືອກ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ສາຄູ ຫຼື ມັນຕົ້ນ;
13. ພືດ, ຜັກ ແລະ ສ່ວນອື່ນໆ ຂອງພືດທີ່ບໍລິໂພກໄດ້ທີ່ປຸງແຕ່ງ ຫຼື ເຮັດໄວ້ບໍ່ໃຫ້ເສຍຄຸນນະພາບງ່າຍໂດຍການດອງ, ແຊ່ ແລະ ໝັກ;
14. ອາຫານປຸງແຕ່ງທີ່ເຮັດຈາກທັນຍາພືດມັນຝລັ່ງ, ພືດຕະກູນຖົ່ວ, ເມັດພືດ, ເມັດໝາກໄມ້ຫຼືແປ້ງປະກອບອາຫານ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຝຸ, ຂົ້ວ, ອົບ ຫຼື ປັ້ງ, ຂະໜົມປັ້ງ, ຄຸກກີ້ ແລະ ຂະໜົມອົບກອບ;
15. ໝີ່, ເສັ້ນໝີ່, ເຜີ, ເຂົ້າປຽກ, ກ້ວຍຈັບ, ວຸ້ນເສັ້ນ, ສະປາເກັດຕີ້, ມັກກະໂລນີ ແລະ ອາຫານປຸງແຕ່ງດັ່ງກ່າວລວມ ທັງໂຈກໃນລັກສະນະເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ;
16. ອາຫານປຸງແຕ່ງສໍາລັບໃຊ້ລ້ຽງເດັກນ້ອຍ;
17. ຜົງໂກໂກ້, ອາຫານປຸງແຕ່ງອື່ນໆທີ່ມີໂກໂກ້, ຊອກໂກແລັດ ລວມທັງທີ່ເປັນຂອງແຫຼວ, ເປັນຜົງເປັນເມັດ, ເປັນແຜ່ນ ຫຼື ເປັນແທ່ງ;
18. ເມັດກາເຝຂົ້ວ, ໃບຊາ, ກາເຟ ແລະ ຊາສໍາເລັດຮູບລວມທັງຜະລິດຈາກພືດ ທີ່ໃຊ້ສໍາຫຼັບຊົງດື່ມ;
19. ແຍມ, ເຍລີ້, ວຸ້ນ ແລະ ກວນໝາກໄມ້;
20. ນໍ້າຕານຊາຍແດງ, ນໍ້າຕານຊາຍຂາວ, ນໍ້າຕານກ້ອນ, ນໍ້າຕານລະອຽດ, ນໍ້າຕານໝາກຜ້າວ, ນໍ້າຕານທີ່ເປັນຜົງ ແລະ ແຫຼວ, ສານໃຫ້ຄວາມຫວານແທນນໍ້າຕານ, ນໍ້າເຜິ້ງນໍ້າເຜິ້ງທຽມ, ນໍ້າເຊື່ອມ, ນໍ້າຕານທີ່ປຸງກິ່ນ, ລິດ ຫຼື ແຕ່ງສີ ແລະ ເຂົ້າໜົມທຸກປະເພດ;
21. ນໍ້າມັນສັດ ແລະ ນໍ້າມັນພືດທີ່ບໍລິໂພກໄດ້;

22. ນ້ຳປາ, ນ້ຳສົ້ມສາຍຊູ, ນ້ຳຊີອີ້ວ, ຊອ່ດຖົ່ວເຫຼືອງ, ຊອ່ດຝິກ, ຊອ່ດໝາກເລັ່ນ, ຊອ່ດຫອຍນາງລົມ, ນ້ຳມັນຫອຍ, ນ້ຳສະລັດ ແລະ ນ້ຳແຈ່ວຕ່າງໆ;
23. ເຄື່ອງແກງສຳເລັດຮູບ, ກະປິ, ນ້ຳກະທິ, ກະທິຜິງ ແລະ ເຄື່ອງປຸງແຕ່ງອາຫານ;
24. ເກືອສຳຫຼັບບໍລິໂພກ;
25. ແປ້ງນົວ ແລະ ເຄື່ອງປຸງແຕ່ງລົດຊາດອາຫານທຸກຊະນິດ;
26. ນ້ຳຕົ້ມ, ນ້ຳແຮ່, ນ້ຳຫວານ, ນ້ຳໝາກໄມ້, ນ້ຳພິດຜັກ, ນ້ຳນົມຖົ່ວເຫຼືອງ, ນ້ຳເກືອແຮ່, ເຄື່ອງຕົ້ມບຳລຸງ ກຳລັງ, ນ້ຳອັດລົມ, ເຫຼົ້າ, ເບຍ ລວມທັງເຄື່ອງຕົ້ມອື່ນໆທີ່ມີ ແລະ ບໍ່ມີທາດເຫຼົ້າ;
27. ອາຫານສັດ;
28. ປູນຂາວ ແລະ ປູນຍາແນວ;
29. ປູນຊີມັງ;
30. ນ້ຳມັນກ້າດ;
31. ນ້ຳມັນຫຼໍ່ສົ້ນ, ນ້ຳມັນເບກ, ນ້ຳມັນພາເວີ ແລະ ນ້ຳມັນກະແລັດ;
32. ແກັດສປີໂຕລຽມແຫຼວສະເພາະທີ່ບັນຈຸໃສ່ຖັງໃຊ້ສຳລັບທຸງຕົ້ມ;
33. ປຸຍເຄມີ ແລະ ປຸຍຊີວະພາບ;
34. ສີນ້ຳ, ສີນ້ຳມັນ ແລະ ວາຣນິດສຳລັບໃຊ້ຕົກແຕ່ງອາຄານ, ສິ່ງກໍ່ສ້າງ ຫຼື ວັດສະດຸອື່ນໆ;
35. ທິນເນີ້ ແລະ ນ້ຳມັນສິນ;
36. ມຶກສຳລັບຂຽນ ຫຼື ຝົມ;
37. ແປ້ງທາໜ້າຊະນິດຕ່າງໆ (ເຄື່ອງສຳອາງ);
38. ຄົມ ແລະ ໂລຊັນສຳລັບທາໜ້າ ແລະ ຜິວ;
39. ຢາສະຜົມ, ຄົມນວດຜົມ, ຜະລິດຕະພັນບຳລຸງຮັກສາເສັ້ນຜົມ, ປູກຜົມ ຫຼື ຍ້ອມຜົມ;
40. ນ້ຳມັນ ຫຼື ຄົມໃສ່ຜົມ ແລະ ເຈວແຕ່ງຊິງຜົມ;
41. ຢາສີແຂ້ວ ແລະ ນ້ຳຢາບ້ວນປາກ;
42. ສະບູ ທີ່ເປັນຂອງແຂງກ້ອນ ແລະ ຂອງແຫຼວລວມເຖິງຜະລິດຕະພັນສຳລັບໃຊ້ອາບນ້ຳ ຫຼື ຊຳລະລ້າງຮ່າງກາຍ;
43. ຄົມໂຝມຫຼື ເຈວສຳລັບລ້າງໜ້າ;
44. ສະບູຜິງຜຸ່ນໃຊ້ຊັກເຄື່ອງນຸ່ງ, ນ້ຳຢາຊັກເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຊັກເຄື່ອງອື່ນໆລວມເຖິງຜະລິດ ຕະພັນຝອກຜ້າຂາວ, ຜະລິດຕະພັນກຳຈັດຄາບເບື້ອນ ແລະ ນ້ຳຢາປັບຜ້ານຸ່ມ;
45. ນ້ຳຢາລົດຜ້າ ແລະ ນ້ຳຢາດັບກິ່ນ;
46. ຜະລິດຕະພັນສຳລັບລ້າງພິດຜັກ ແລະ ໝາກໄມ້;

47. ຜະລິດຕະພັນສໍາລັບໃຊ້ຊໍາລະລ້າງ ຫຼື ທໍາຄວາມສະອາດເຄື່ອງໃຊ້ໃນຄົວ, ຝົ້ນເຮືອນ ແລະ ເຄື່ອງສຸກ ຂະຜົນ;
48. ນໍ້າຢາທໍາຄວາມສະອາດແວ່ນ;
49. ນໍ້າຢາຂັດເງົາ ຫຼື ຄົມຂັດເງົາສໍາລັບຂັດເກີບ, ເຄື່ອງໜັງ ແລະ ໂລຫະ;
50. ໄມ້ຂີດໄຟ;
51. ທູບ;
52. ທຽນໄຕ້ທຸກປະເພດ;
53. ເຈ້ຍທົດຊູ, ເຈ້ຍທົດຊູເຊັດໜ້າ, ເຈ້ຍທົດຊູເຊັດມື, ເຈ້ຍທົດຊູເຊັດປາກ, ເຈ້ຍທົດຊູທໍາຄວາມສະອາດ;
54. ເຈ້ຍສໍາລັບຂຽນຫຼືຝິມ;
55. ເສັ້ນຝາຍ;
56. ໄໝຝິມ;
57. ຜ້າອານາໄມ, ແຜ່ນອານາໄມ ແລະ ຜ້າອ້ອມສໍາເລັດຮູບ;
58. ສໍາລິ ແລະ ກ້ານສໍາລິ;
59. ຕະບູທຸກຊະນິດ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ IV

ວິທີການກວດສອບແບບປະລິມານ ສໍາລັບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ກໍານົດເປັນຕົວເລກ

1 ຂໍ້​ເນ​ນຳ​ທົ່ວ​ໄປ

1.1 ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ກໍານົດເປັນຕົວເລກສາມາດກວດສອບໂດຍການນັບແຕ່ລະອັນ. ແຕ່ໃນກໍລະນີທີ່ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ເປັນຈໍານວນຫຼາຍ, ບາງທີກໍອາດວັດໂດຍການຊັ່ງນໍ້າໜັກ. ແຕ່ວິທີການສຸດທ້າຍພຽງແຕ່ໃຊ້ກັບກໍລະນີທີ່ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງນໍ້າໜັກ ໃນບັນດາສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ບໍ່ຫຼາຍເກີນໄປ.

1.2 ໃນກໍລະນີທີ່ສິ່ງບັນຈຸຖືກຊັ່ງເປັນນໍ້າໜັກ ຫຼື ບໍລິມາດຜ່ອມກັບຕົວເລກ, ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດສອບສິ່ງສານ ບັນຈຸທັງໝົດທີ່ລະບຸ.

ຕົວຢ່າງ: ຖ້າສິ່ງບັນຈຸລະບຸເປັນ (60 g × 100 E/A), ໝາຍເຖິງນໍ້າໜັກ 6kg ແລະ ຈໍານວນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ມີທັງໝົດ 100. ດັ່ງນັ້ນ, ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຕ້ອງໄດ້ກວດສອບທັງນໍ້າໜັກ ແລະ ຈໍານວນ.

2 ການກວດສອບຈໍານວນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ໂດຍສໍາປະສິດ

2.1 ການນໍາໃຊ້

ວິທີການກວດສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບການກວດສອບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ທຸ້ມຫໍ່ໃນດ້ານປະລິມານໂດຍບໍ່ມີການທຸ້ມຫໍ່ ແລະ ສິ່ງບັນຈຸແມ່ນມີຄວາສະດວກໃນການນັບ.

2.2 ວິທີການກວດສອບ

1) ຍືນຍັນວ່າບໍ່ມີການຂັດຂວາງໃນການກວດສອບດ້ານປະລິມານ ຂອງຕົວຢ່າງສິ່ງບັນຈຸໃນພາຊະນະບັນຈຸໃສ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ຍືນຍັນວ່າສິ່ງບັນຈຸແມ່ນມີການຈັດການ, ບໍ່ງ່າຍຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ງ່າຍໃນການນັບ.

2) ນັບສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍມື ແລະ ນັບດ້ວຍສາຍຕາ.

3 ການກວດສອບຈຳນວນສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ດ້ວຍການວັດນ້ຳໜັກ

3.1 ຖ້າຈຳນວນສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ເທົ່າກັບ 50 ຫຼື ນ້ອຍກວ່າ

3.1.1 ການນຳໃຊ້

ວິທີການກວດສອບນີ້ແມ່ນໃຊ້ໄດ້ກັບການກວດສອບມາດຕະຖານດ້ານປະລິມານຂອງສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ເຊິ່ງມວນສານໄດ້ຖືກ ແຈກຢາຍຢ່າງເທົ່າທຽມກັນເຊັ່ນ: ຊຸດອະນາໄມ, ເຈ້ຍອະນາໄມ, ເຫຼັກນິບ, ເຂັ້ມ, ຫຼື ແຫຼວສີ່.

3.1.2 ອຸປະກອນການກວດສອບ

ໃຊ້ເຄື່ອງຊັ່ງນ້ຳໜັກແບບອີເລັກໂຕຼນິກຮັບໄດ້ 0.1T ແລະ ສາມາດນັບຈຳນວນ (ຕົວເລກ) ຂອງຕົວຢ່າງໄດ້ຖືກຕ້ອງ.

3.1.3 ວິທີການກວດສອບ

- 1) ຊັ່ງນ້ຳໜັກທັງໝົດຂອງຕົວຢ່າງລວມທັງວັດສະດຸທຸ້ມຫໍ່
- 2) ເປີດສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ ແລະ ສຸ່ມເອົາ 10 ຫຼື ຫຼາຍກວ່າບັນຈຸ ແລ້ວຊັ່ງນ້ຳໜັກ ແລະ ຄິດໄລ່ຫານ້ຳໜັກສະເລ່ຍຕໍ່ໜຶ່ງພາຊະນະບັນຈຸ.
- 3) ໃຊ້ສົມຜົນຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອຄິດໄລ່ປະລິມານຕົວຈິງ (ຈຳນວນສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່)
- 4) ປະລິມານຕົວຈິງ (ຈຳນວນ) ຂອງຕົວຢ່າງ = ນ້ຳໜັກທັງໝົດ / (ນ້ຳໜັກສະເລ່ຍທາງພຶດຊະຄະນິດຕໍ່ໜຶ່ງພາຊະນະບັນຈຸ).

ໝາຍເຫດ: ປັບໃຫ້ເປັນຈຳນວນເຕັມ, ຖ້າເສດ ປັບໃຫ້ເປັນຈຳນວນຖ້ວນໃກ້ທີ່ສຸດ.

3.2 ຖ້າຈຳນວນສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ເກີນ 50 ອັນ

3.2.1 ການນຳໃຊ້

ວິທີການກວດສອບນີ້ແມ່ນສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການກວດກາປະລິມານຜະລິຕະພັນມາດຕະຖານ ເຊິ່ງມວນສານມີການແຈກ ຢາຍເທົ່າກັນ, ເຊິ່ງແຕ່ລະສິນຄ້າທຸ້ມຫໍ່ບັນຈຸ 50 ອັນຂຶ້ນໄປ, ເຊັ່ນ: ເຈ້ຍສຳເນົາ ແລະ ຈອກເຈ້ຍ.

3.2.2 ອຸປະກອນການກວດສອບ

ໃຊ້ເຄື່ອງຊັ່ງນໍ້າໜັກອີເລັກໂຕຼນິກຮັບໄດ້ 0.1ໂຕ້ນ ແລະ ສາມາດນັບຈໍານວນ (ຕົວເລກ) ຂອງຕົວຢ່າງໄດ້ຖືກຕ້ອງ.

3.2.3 ວິທີການກວດສອບ

- 1) ເລືອກສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຈະໃຊ້ເພື່ອວັດແທກນໍ້າໜັກເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການຫຸ້ມຫໍ່.
- 2) ນໍາເອົາມາວັດ ແລະ ບັນທຶກນໍ້າໜັກທັງໝົດຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທໍາອິດໃນຕົວຢ່າງສໍາລັບການວັດແທກນໍ້າໜັກສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.
- 3) ຈາກສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ ສໍາລັບການວັດແທກນໍ້າໜັກ, ບັນຈຸໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ໃຫ້ເລືອກທັງສອງຕົວເລກຕໍ່ໄປນີ້, ອັນໃດອັນໜຶ່ງທີ່ໜັກກວ່າ.
  - 10% ຂອງຈໍານວນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.
  - ປະລິມານທີ່ສອດຄ່ອງກັບ 50 ຂອງການກໍານົດຕໍ່າສຸດ (e ຫຼື d) ຂອງເຄື່ອງຊັ່ງນໍ້າໜັກ.

4) ໃຊ້ສົມຜົນຕໍ່ໄປນີ້ເພື່ອຄິດໄລ່ນໍ້າໜັກຂອງຈໍານວນປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.

1) ນໍ້າໜັກຈໍານວນປະລິມານ = (ຈໍານວນປະລິມານ x ນໍ້າໜັກຫົວໜ່ວຍໃນ [3]) ÷ (ຈໍານວນຂອງຫົວໜ່ວຍໃນ [3])

2) ບັນທຶກຜົນເປັນ “ນໍ້າໜັກຈໍານວນປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.”

3) ວັດນໍ້າໜັກທັງໝົດຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ອື່ນໆໃນຕົວຢ່າງສໍາລັບການວັດແທກນໍ້າໜັກສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຫຸ້ມຫໍ່ ຖ້າຕ້ອງນັບທັງໝົດ ທຸກອັນ ໃຫ້ແຍກ ແລະ ຮັກສາສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ສານບັນຈຸທີ່ຕ້ອງເປີດ.

4) ຄິດໄລ່ນໍ້າໜັກສະເລ່ຍຂອງວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່.

5) ຜົນບວກທັງໝົດຂອງນໍ້າໜັກຈໍານວນປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ສະເລ່ຍນໍ້າໜັກວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ເປັນຕົວແທນ “ຄິດໄລ່ນໍ້າ ໜັກທັງໝົດ.”

6) ບັນທຶກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງນໍ້າໜັກທັງໝົດຂອງແຕ່ລະສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຄິດໄລ່ນໍ້າໜັກທັງໝົດ.

7) (ຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້ [ນໍ້າໜັກ]) = (ນໍ້າໜັກຜະລິຕະພັນທັງໝົດຕົວຈິງ) - (ນໍ້າໜັກທັງໝົດທີ່ຄິດໄລ່)

8) ປ່ຽນຄ່າຜິດພາດຈາກນໍ້າໜັກເປັນຈໍານວນຫົວໜ່ວຍ.

ຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້ (ຈໍານວນຫົວໜ່ວຍ) = (ຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້ [ນໍ້າໜັກ] × ຈໍານວນປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່) / (ນໍ້າໜັກຈໍານວນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່)

ໝາຍເຫດ: ປັບຕົວເລກທົດສະນິຍົມໃຫ້ເປັນຈໍານວນຖ້ວນ, ຖ້າມີ ໃຫ້ມາເປັນຕົວເລກໃກ້ທີ່ສຸດ ແລະ ບັນທຶກຄ່າຜິດພາດຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ໃນຈໍານວນຫົວໜ່ວຍ ສໍາລັບບໍລິສັດຫຸ້ມຫໍ່.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ V

ວິທີການກວດກາແບບປະລິມານສໍາລັບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ລະບຸເປັນເນື້ອທີ່ຜິວ

1 ການກວດກາເນື້ອທີ່ຜິວທີ່ໂດຍການຄິດໄລ່

1.1 ການນໍາໃຊ້

ວິທີນີ້ແມ່ນໃຊ້ໄດ້ກັບການກວດສອບແບບປະລິມານທີ່ເປັນວັດຖຸບໍ່ມີການບິດບ້ຽວ ຫຼື ເສຍຫາຍ ແລະ ຢູ່ໃນພາວະສະອາດເຊັ່ນ: ຜ້າໃບກັນນໍ້າ, ຜ້າປູຜືນ, ຫຼື ແຜ່ນປູຜືນ.

1.2 ອຸປະກອນກວດສອບ

ໃຊ້ເຄື່ອງວັດແທກແບບໝູນ (vernier caliper), ບັນທັດເຫຼັກ, ກໍ່ແມັດເຫຼັກ ຫຼື ເຄື່ອງວັດເລເຊີທີ່ມີຄວາມສາມາດເຖິງ 0.1 T ແລະ ສາມາດວັດປະລິມານສຸດທິຂອງຕົວຢ່າງ.

1.3 ວິທີການກວດສອບ

- 1) ເອົາວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່ອອກ ແລະ ກວດກາສະພາບຜືນຜົວ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍດ້ານນອກຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່, ແລະ ເອົາຄາບ ຫຼື ສິ່ງເປີເປື້ອນອອກ. ໃນລະຫວ່າງແຕ່ລະການວັດ, ການເອົາຄາບ ຫຼື ສິ່ງເປີເປື້ອນອອກທີ່ອາດມີຜົນຕໍ່ການວັດ, ໃຫ້ໃຊ້ຜ້າແພ ຫຼື ຜ້ານວມຄ່ອຍໆເຊັດອອກຢ່າງລະມັດລະວັງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຊຸດຂົດ. ລະວັງຢ່າໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່, ການຊຸດຂົດ ຜະລິຕະຜົນຖືວ່າການວັດມີຄວາມຜິດດ່ຽງ ຫຼື ຖ້າສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ມີການຈີກຂາດ ໂດຍການດຶງ ຫຼື ມັດແໜ້ນເກີນໄປ.
- 2) ໃຊ້ອຸປະກອນເພື່ອຢືນຢັນການຄິດໄລ່ຄວາມກວ້າງຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຈຸດ 1/4, 1/2 ແລະ 3/4 ຂອງຂະໜາດຜະລິດຕະຜົນ, ແລະ ຄິດໄລ່ຄວາມກວ້າງສະເລ່ຍ.
- 3) ໃຊ້ວິທີດຽວກັນກັບຂໍ້ 2) ເພື່ອວັດຂະໜາດສະເລ່ຍຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.
- 4) ຄິດໄລ່ເນື້ອທີ່ຜິວໂດຍເອົາຄວາມກວ້າງສະເລ່ຍຄູນກັບຂະໜາດສະເລ່ຍ.

2 ການກວດສອບເນື້ອທີ່ຜິວໂດຍໃຊ້ອຸປະກອນການວັດເນື້ອທີ່ຜິວ

2.1 ການນໍາໃຊ້

ວິທີການກວດສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ກັບການກວດກາປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ແສງຕາເວັນບໍ່ສາມາດສ່ອງຜ່ານ ເຊັ່ນ: ໜັງສັດ.

2.2 ອຸປະກອນກວດສອບ

ໃຊ້ອຸປະກອນວັດແທກເນື້ອທີ່ຮັບໄດ້ 0.1 T ແລະ ສາມາດວັດໄດ້ປະລິມານສຸດທິຂອງຕົວຢ່າງ.

2.3 ວິທີການກວດສອບ

- 1) ສອບທຽບເຄື່ອງວັດເນື້ອທີ່ຜິວເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ.
- 2) ເອົາສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່ຕົວຢ່າງທີ່ຈະເອົາມາວັດແທກອອກ, ໃຊ້ອຸປະກອນວັດເນື້ອທີ່ຜິວວັດແທກເນື້ອທີ່ຜິວຂອງຕົວຢ່າງ 5 ເທື່ອຕາມລໍາດັບ ແລະ ຄິດໄລ່ຄ່າສະເລ່ຍຂອງການວັດແທກຕາມຄ່າວັດແທກຕົວຈິງ (ເນື້ອທີ່ຜິວ) ຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VI

ການກວດສອບນໍ້າໜັກຂອງແຂງທີ່ຢູ່ໃນຂອງແຫຼວ

1. ການກວດສອບນໍ້າໜັກຂອງແຂງທີ່ຢູ່ໃນຂອງແຫຼວ

1.1 ການນໍາໃຊ້

ວິທີການນໍາໃຊ້ແມ່ນນໍາໃຊ້ກັບການກວດສອບແບບປະລິມານຂອງສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ເຊິ່ງປະລິມານຂອງແຂງຢູ່ໃນນໍ້າດອງທີ່ມີຫົວໜ່ວຍເປັນນໍ້າໜັກເຊັ່ນ: ໝາກແຕງ ແລະ ໝາກເຜັດດອງ. ລູກຄ້າສ່ວນຫຼາຍບໍລິໂພກສະເພາະຂອງແຂງທີ່ບັນຈຸໃນກ່ອງຜະລິດ ຕະພັນດັ່ງກ່າວ, ແລະ ກໍ່ຖືມນໍ້າທີ່ໃຊ້ດອງ. ຕົວຢ່າງ: ໝາກແຕງດອງນໍ້າສີ່ມສາຍຊູ, ຄໍາວ່າ “ບັນຈຸໃນກ່ອງຫຸ້ມຫໍ່ (ຂອງແຂງ)” ໝາຍເຖິງຂອງແຂງ (ໝາກແຕງ) ທີ່ສາມາດກິນໄດ້ແທ້. ເພື່ອເປັນບ່ອນອ້າງອີງ ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ແຂງໃດໜຶ່ງອາດບັນຈຸໃນນໍ້າດອງໃນຮູບແບບດັ່ງນີ້:

- 1) ນໍ້າດອງອາດເຫຼືອໄວ້ພາຍຫຼັງໃຊ້ແລ້ວ (ຕົວຢ່າງ: ໝາກແຕງດອງໃນນໍ້າສີ່ມສາຍຊູ). ຄໍາວ່າ “ປະລິມານບັນຈຸ” (ທີ່ໝາຍເຖິງ ປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່) ແມ່ນສະເພາະຂອງແຂງ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ, ຂອງແຂງທີ່ລວມໃນການຫຸ້ມຫໍ່ບໍ່ໄດ້ລວມສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ນໍ້າດອງ. ໃນຕົວຢ່າງນີ້, “ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່” (ທຸກຢ່າງທີ່ເຫຼືອພາຍຫຼັງການໃຊ້ງານ) ລວມທັງນໍ້າທີ່ໃຊ້ດອງ. “ປະລິມານບັນຈຸ” ໝາຍເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນຂອງແຂງ.
- 2) ນໍ້າດອງອາດບໍ່ເຫຼືອພາຍຫຼັງນໍາໃຊ້ (ຕົວຢ່າງ: ເຫຼົາດອງຢາ, ນໍ້າໝາກໄມ້ກັບເນື້ອເຍື່ອໝາກໄມ້). ຄໍາວ່າ “ປະລິມານບັນຈຸ” ແມ່ນລວມທັງຂອງແຂງກັບນໍ້າດອງ. ໃນຕົວຢ່າງນີ້, “ວັດສະດຸຫຸ້ມຫໍ່” (ທຸກຢ່າງທີ່ເຫຼືອພາຍຫຼັງໃຊ້) ບໍ່ລວມນໍ້າທີ່ໃຊ້ດອງ. ຄໍາວ່າ “ປະລິມານບັນຈຸ” ໝາຍເຖິງທັງຂອງແຂງກັບນໍ້າດອງ. ມາດຕະຖານນີ້ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ກັບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ດັ່ງກ່າວນີ້.
- 3) ນໍ້າດອງອາດຈະ ຫຼື ອາດຈະບໍ່ເຫຼືອພາຍຫຼັງໃຊ້ (ຕົວຢ່າງ: ນໍ້າຫວານກັບໝາກໄມ້ ຫຼື ປາຢູ່ໃນນໍ້າມັນ). ຄໍານິຍາມຂອງວັດສະ ດຸຫຸ້ມຫໍ່ບໍ່ຈໍາແນກລະຫວ່າງນໍ້າດອງ ແລະ ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່. ຕົວຢ່າງ, ເຖິງວ່ານໍ້າດອງ “ເຫຼືອໄວ້ ຫຼື ບໍ່ເຫຼືອພາຍຫຼັງໃຊ້ງານ” ສາມາດໄຈ້ແຍກຕາມສະລາກທີ່ຕິດບອກສໍາລັບການແຕ່ງກິນ. ໃນກໍລະນີນັ້ນ ປະລິມານສ່ວນທີ່ເປັນຂອງແຂງ ແລະ ນໍ້າດອງ ແມ່ນໄດ້ລະບຸໃນສະລາກທີ່ຕິດມານໍາ.

2. ອຸປະກອນການກວດສອບ

ໃຊ້ເຄື່ອງວັດແທກມາວັດປະລິມານຂອງແຂງຂອງຕົວຢ່າງ ແລະ ຍອມຮັບຂໍ້ກຳນົດຕໍ່າສຸດໃນ ຕາຕະລາງ 1.

ຕາຕະລາງ 1. ອຸປະກອນຈຳເປັນ

ອຸປະກອນ	ຈຳນວນ	ຂໍ້ກຳນົດຕໍ່າສຸດ
ເຄື່ອງຊັ່ງເອເລັກໂຕຣນິກ	1	- ຄ່າຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ (U) < 0.1T - ຄວາມສາມາດອ່ານ (e ຫຼື d) < 0.1T
ນ້ຳໜັກ	1ຊຸດ	- ຫຼາຍກວ່າ OIML M1 Class (ສຳລັບກວດກາຊັ່ງເອເລັກໂຕຣນິກ)
ເຄື່ອງວັດອຸ່ນຫະພູມ	1	- ເຄື່ອງຊັ່ງ 0.1 °C ຫຼື ນ້ອຍກວ່າ
ເຂິງທົດລອງ (ນ້ອຍ)	1	- ເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 20 ຊມ, ໄລຍະຫ່າງຕາເຂິງ
ເຂິງທົດລອງ (ໃຫຍ່)	1	2.36 ມມ
ຈານ	1	- ເສັ້ນຜ່າສູນກາງ 30 ຊມ
ໂມງຈັບເວລາ	1	
ເຄື່ອງຝິ່ນສີ	1	
ກະຕ່າຕະແກງເຫຼັກ	1	
ອ່າງຕັ້ງ ຫຼື ພາຊະນະບັນຈຸ	1	- ພຽງພໍບັນຈຸຕົວຢ່າງ
ນ້ຳໃຊ້ ແລະ ທໍ່	1	- ຄວາມຈຸຫຼາຍກວ່າ 15ລິດ

ໃຊ້ຕາໜ່າງພຽງທີ່ມີຮູຂະໜາດ 2.36ມມ ມົນທົນ ເພື່ອຕາກແຫ້ງສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ຈາກສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່. ເສັ້ນຜ່າສູນກາງຂອງຕະແກງຕ້ອງແມ່ນ 20ຊມ ເມື່ອວັດພາສະນະບັນຈຸ 850 ມລ ຫຼືນ້ອຍກວ່າ, ແລະ 30ຊມ ເມື່ອພາສະນະບັນຈຸແມ່ນ 850 ມລ ຫຼືໃຫຍ່ກວ່າ. ຖ້າປະລິມານທີ່ກຳນົດແມ່ນ 2.5 ກກ ຫຼືສູງກວ່າ, ພາຍຫຼັງວັດປະລິມານທັງໝົດ, ປະລິມານອາດແຕກຕ່າງກັນໄປຕາມແຕ່ລະເຄື່ອງກ່ອງ.

3. ຂະບວນການກວດສອບ

1) ຊັ່ງນ້ຳໜັກຂອງເຄື່ອງກ່ອງ.

2) ເປີດສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຖອດສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ນໍ້າດອງໃສ່ເຄື່ອງກອງ. ຄ່ອຍໆໄຈ້ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ນໍ້າດອງເທິງເຄື່ອງກອງ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງສັ່ນເຄື່ອງກອງ. ງ່ຽງເຄື່ອງກອງປະມານ $17^{\circ} \sim 20^{\circ}$ ເພື່ອນໍ້າດອງຊີລິງໄວຂຶ້ນ. ຖ້າສິ້ນສ່ວນສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ຂາຍໄດ້ ຕົກໃສ່ເຄື່ອງກອງທີ່ມີຮູຫງາຍຂຶ້ນກໍ່ຄ່ອຍໆໃຊ້ມືປື້ນມັນລົງ. ງ່ຽງເຄື່ອງກອງເພື່ອລະບາຍນໍ້າອອກຈາກຮູບສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ນັ້ນ (ຕົວຢ່າງປ່ຽງໜາກໄມ້). ລະບາຍອອກປະມານສອງນາທີ.

3) ຊັ່ງນໍ້າໜັກທີ່ຢູ່ໃນເຄື່ອງກອງລວມທັງເຄື່ອງກອງ ແລະ ຄິດໄລ່ປະລິມານສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ແຂງ.

$$P = Pe2 - Pe1$$

ເຊິ່ງວ່າ: P = ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ກອງນໍ້າອອກແລ້ວ

$$Pe1 = \text{ນໍ້າໜັກເຄື່ອງກອງເປົ່າ}$$

$$Pe2 = \text{ນໍ້າໜັກເຄື່ອງກອງ ແລະ ສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ພາຍຫຼັງກອງນໍ້າອອກ}$$

ໝາຍເຫດ: ເຄື່ອງກອງຕ້ອງກວດກາໃຫ້ມີຄວາມສະອາດ ແລະ ກວດກາວ່າມີເສດສິນຄ້າຫຸ້ມຫໍ່ຕິດມາຫຼືບໍ່. ເຄື່ອງກອງບໍ່ຈໍາເປັນໃຊ້ມັນຖີ່ເກີນໄປນອກຈາກນໍ້າໜັກຂອງມັນມີຄວາມຖືກຕ້ອງດີກ່ອນໃຊ້ທຸກຄັ້ງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ VII

ການກວດສອບນໍ້າໜັກສໍາລັບຜະລິຕະພັນຫຼາຍຊະນິດ

1. ການນຳໃຊ້

ວິທີການກວດການີ້ແມ່ນການກວດສອບດ້ານປະລິມານຂອງຫຼາຍສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າສອງສິນຄ້າທຸ່ມທີ່ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຂາຍແຍກກັນ ເຊັ່ນ: ກາເຟປະສົມ.

2. ອຸປະກອນການກວດສອບ

ໃຊ້ເຄື່ອງວັດແທກມາວັດປະລິມານຂອງແຂງຂອງຕົວຢ່າງ ແລະ ຍອມຮັບຂໍ້ກຳນົດຕໍ່າສຸດໃນ ຕາຕະລາງ 1.

3. ຂະບວນການກວດສອບ

- 1) ເລືອກຕົວຢ່າງໜຶ່ງມາກວດສອບ
- 2) ຄິດໄລ່ຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້ (T) ສຳລັບຈຳນວນມະລິມານຕົວຢ່າງ (ປະລິມານທັງໝົດ). ບໍ່ຕ້ອງຝິຈາລະນາຄ່າຜິດພາດ ທີ່ຍອມຮັບໄດ້ຂອງຈຳນວນປະລິມານຕົວຢ່າງທີ່ນີ້.
- 3) ຊັງນ້ຳໜັກແຕ່ລະອັນ 10 ຕົວຢ່າງ.
- 4) ຊັງນ້ຳໜັກຂອງວັດສະດຸທຸ່ມທີ່ 10 ຕົວຢ່າງຍົກເວັ້ນທາງໃນ.
- 5) ຄິດໄລ່ນ້ຳໜັກສະເລ່ຍຂອງວັດສະດຸທຸ່ມທີ່ຂອງ 10 ຕົວຢ່າງ.
- 6) ຊັງນ້ຳໜັກລວມຂອງແຕ່ລະຕົວຢ່າງຂອງຕົວຢ່າງອື່ນໆ.
- 7) ຄິດໄລ່ປະລິມານຕົວຢ່າງຂອງຕົວຢ່າງໂດຍການຫັກນ້ຳໜັກສະເລ່ຍຂອງວັດສະດຸທຸ່ມທີ່ຈາກນ້ຳໜັກລວມຂອງແຕ່ລະຕົວ ຢ່າງ.
- 8) ຍືນຍັນວ່າຄວາມຜິດດ່ຽງທັງໝົດຂອງການທຸ່ມທີ່ແຕ່ລະຕົວຢ່າງຍອມຮັບໄດ້ສຳລັບຄ່າຜິດພາດທີ່ຍອມຮັບໄດ້.